

at gaae hen og forhvie Aldersclassen og paa lægge en større Byrde, end der efter den hidtil bestaaende Lovgivning har været, og der er desforuden i nærværende Tilfælde den Omstændighed, at man ikke vil kunne organisere Borgervæbningen paa en saadan Maade, som man maa ansee nødvendig og hensigtsmæssig, saalænge man ikke med Sikkerhed kan gjøre Regning paa at have det dertil fornødne Mandskab.

Ordføeren: Jeg vil blot med Hensyn til, at den 3die Landstingsmand for 3die Kreds (Wesfely) har bemærket, at det ikke er godtgjort, hvor stor Resten vil blive, naar de 38 Aar Gamle udgaae af Borgervæbningen efter det Forslag, der er gjort, tage mig den Frihed at yttre, at jeg, saavidt jeg veed, gjentagne Gange har opgivet det, og det er et Dypgivende, som jeg mener maa staae til Troende; thi det haves fra Chefen for Borgervæbningen selv. Han siger: til virkelig Tjeneste haves 335 Underofficerer og 3020 Menige; naar alle de vilde gaae bort, der vare over 38 Aar gamle, saa vilde der blive tilbage 243 Underofficerer og 1884 Menige. Der har man altsaa nøiagtigt opgivet, hvor mange der vilde blive tilbage, naar de 38 Aar Gamle udgaae. Hvad det vil sige: til virkelig Tjeneste, det skal jeg her tillade mig at give en Forklaring af. Naar man nemlig fra den hele reglementerede Styrke trækker de Syge, de Uøvede, de Permutterede og de Umunderede, saa blive de tilbage, som ere til virkelig Tjeneste. Foraa vidt den samme ærede Landstingsmand har erklæret det nødvendigt at vide, hvor mange der behøvedes, for at man skulde kunne have en Mening om det Spørgsmaal, som Forslaget gaaer ud paa, da vil det vistnok vare vanskeligt at sige, hvormange der behøves. Man kunde maafee dertil svare: man kan jo altid benytte saa mange, man kan faae (Munterhed). Med Hensyn til, hvad en æret Landstingsmand fra Sorøegnen (Kierkegaard) har yttret om, at, naar det i § 7 i Slutningen hedder,

at „den, som ikke inden 40 Aars Alderen er kommen i det Tilfælde, at han blev at ansætte ved et af Stadens borgerlige Corpser, bliver og fremdeles fri fra saadan Tjeneste,“ for maatte, naar det af ham anførte Forslag toges til Følge, 40 Aar forandres til 36 Aar, da er jeg fuldkomment enig med ham. Grunden til, at der er taget 40 Aars Alderen i Udvalgets Forslag, er den, at man har gjort en Modification, hvorefter Nogle have at tjene i Borgervæbningen til det 45de Aar; men, naar dette falder bort og hans Forslag i Cet og Alt toges tilfølg, saa maa der naturligtvis ogsaa skee en Forandring med Hensyn til disse 40 Aar i den antydede Retning.

Blechingberg: De hæderlige Fortidsminder, som ere tilbageladte i vor Grindring kunde efter min Anskuelse idetmindste være en anbefaling for et Forslag, som ikke vandt Bifald igaar, og som vedkom en foregaaende Paragraph. Jeg er idetmindste overbevist om, at den borgerlige Sikkerhed og Ro, og den borgerlige Frihed altid vil finde en Støtte hos Kjøbenhavns Borgervæbning, uden Hensyn til under hvis Overbefaling den staaer. — Hvad angaaer de Paragrapher, hvorom her er Tale, og navnlig den 7de Paragraph, da har Discussionen om den stadfæstet en Overbeviisning, som jeg nærede ved Sagens første Foretagelse, nemlig at jeg burde gaae ind paa Udvalgets principale Indstilling, idet det ikke forekommer mig, at de Data, som ere fornødne for at have en begrundet Overbeviisning om mange Dele i denne Lov, staae saa klare, at jeg kan komme til noget sikkert Resultat. Jeg anseer det jo vistnok for utvivlsomt, at det høitærede Thing vilde gaae ind paa, hvad det bliver overbevist om at være fornødent for den offentlige Tjenestes Lary; men det gjælder netop om at faae en sikker Forestilling om denne Fornødenhed og om at veie derimod Beskaffenheden af den Byrde, hvorom der er Tale.